

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 7 februari 2001

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Installatie van de heer L. Bomhof te Zeijen	2
Benoeming lid statencommissie	2
Ingekomen stukken	2
Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten	3
Mondelinge vragen	3
Hulp aan de Molukken	4
Verhoging leeftijdsgrens buurtbuschauffeurs	12
Bestedingsvoorstel gebundelde doeluitkering	12
<i>Motie A (overgenomen)</i>	13
<i>Motie B (overgenomen)</i>	15
Sluiting	17
Toezegging	18

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 7 februari 2001 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin,
voorzitter

de leden (48 in getal):

A. Wendt (GPV/RPF)
J.H. Schaap (PvdA)
R.W. Klein Nulent (PvdA)
A. Haak (PvdA)
J.R. Dijkstra (PvdA)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
A. Tuparia (PvdA)
G.A.W. Fonk (VVD)
K.H. Smidt (VVD)
W. Nijenbrinks (VVD)
F. Benning (VVD)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
mevrouw H. Kempe-Foekens (GPV/RPF)
H. Weggemans (PvdA)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)
J. Prinsen (PvdA)
H.R. Hornstra (PvdA)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA)
mevrouw J. Schipper (VVD)
J.J. van Heukelum (VVD)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
H. Baas (GPV/RPF)
mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA)
J.J. Mastwijk (CDA)
A. Faber (CDA)
K. Jonker (CDA)
A.G.H. Peters (CDA)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
S.B. Swierstra (VVD)
J.P. Sluiter (D66)
mevrouw G.M. Remmelts-Mulder (VVD)
mevrouw M. Duran (D66)
Joh. Dijks (VVD)
H. Zomer (CDA)
J.W.M. Engels (D66)
mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
Ch.C. de Haas (OPD)
K.N. Blanksma (GroenLinks)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
W. Hoekstra (OPD)

mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
L. Bomhof (VVD)

mevrouw H. Rappa-Velt, griffier der staten van
Drenthe

Met kennisgeving afwezig:

mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
H. Holman (CDA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (09.32 uur).

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen van mevrouw Ceelen en van de heren Holman en Van Glansbeek.

Ik zie tot mijn grote vreugde dat mevrouw Looman en de heer Benning weer in ons midden zijn. Ik heet ze hartelijk welkom.

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil van deze gelegenheid gebruikmaken om iedereen hartelijk te danken voor alle belangstelling en de staten voor de prachtige bloemen en het kerststukje.

De heer BENNING: Mijnheer de voorzitter. Ik was van plan hetzelfde te zeggen. Ik ben het college, de statenleden en de fracties afzonderlijk ontzettend erkentelijk voor de belangstelling, de bloemen, de telefoontjes en de kaartjes. Wij hebben daar heel veel steun aan gehad en ik voel mij nu weer zodanig dat ik het gevoel heb weer aan het politieke werk te kunnen beginnen. Nogmaals, bedankt.

De VOORZITTER: Ik vind dit fantastisch, want bloemen zijn mooi, maar zij wegen niet op tegen jullie lijfelijke aanwezigheid hier in ons midden.

Ik geef het woord aan de heer Haak voor een punt van orde.

De heer HAAK: Mijnheer de voorzitter. Wij willen nog vandaag graag over de chloortrein spreken en daarom wil ik hierover een motie indienen.

De VOORZITTER: Overeenkomstig artikel 20 van het Reglement van orde moet ik de staten nu een voorstel doen voor de behandeling van die motie. Ik heb inmiddels kennis kunnen nemen van de inhoud van de motie en gelet op de actualiteit - binnenkort vindt in de Tweede Kamer een hoorzitting plaats over dit onderwerp - stel ik voor deze motie vandaag te behandelen en wel na afhandeling van de reguliere agenda.

Daartoe wordt besloten.

C. Installatie van het op 13 december 2000 toegelaten lid van provinciale staten, de heer L. Bomhof te Zeijen

De VOORZITTER: Ik verzoek de bode de heer Bomhof binnen te geleiden.

Nadat de heer Bomhof in de vergadering is verschenen, legt hij in handen van de voorzitter de bij de wet vereiste verklaring en belofte af.

De VOORZITTER: Ik wens u van harte geluk met uw benoeming tot lid van de Drentse volksvertegenwoordiging. En ook tegen u zeg ik: "Maak er wat moois van."

Ik schors de vergadering voor enkele ogenblikken.

(Schorsing van 09.36 tot 09.41 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

D. Benoeming lid statencommissie

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik stel de staten voor de heer Bomhof te benoemen tot lid van de Statencommissies Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit en Cultuur en Welzijn.

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor dienovereenkomstig te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

E. Ingekomen stukken

1. Brief van 19 december 2000 van het College Sanering Ziekenhuisvoorzieningen te Utrecht waarbij wordt toegezonden een aan de Centrale posten voor het ambulancevervoer en Ambulancediensten gerichte circulaire in verband met artikel 12a Wet Ambulancevervoer
2. Brief van 10 januari 2001 van de heer H.A. Tebbenhoff te Steenwijk inzake verontreinigingsheffing 2001 waterschap Reest en Wieden

De VOORZITTER: Namens het college stel ik voor ingekomen stuk E.1 voor kennisgeving aan

te nemen en het ingekomen stuk E.2 ter afdoening in handen van het college te stellen.

Daartoe wordt besloten.

F. Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten

1. Brief van gedeputeerde staten van 21 december 2000, kenmerk 51/6.8/2000012212, houdende beantwoording van de door het statenlid K.N. Blanksma gestelde vragen over de veiligheid van chloortransporten
2. Brief van gedeputeerde staten van 10 januari 2001, kenmerk 2/6.8/2000012596, houdende beantwoording van de door het statenlid A. Haak gestelde vragen inzake andere vormen van chloortransport
3. Brief van 31 januari 2001, kenmerk 5/6.3/2001000297, houdende beantwoording van de door de statenleden G.A.W. Fonk, mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen en W. Nijenbrinks gestelde vragen inzake de voortgang van de Regiovisie Zuid-Drenthe/Noord-Overijssel
4. Brief van 31 januari 2001, kenmerk 5/6.4/2000012593, houdende beantwoording van de door de statenleden Ch.C. de Haas en mevrouw N. Nieuwenhuizen gestelde vragen over de wachtlijstenproblematiek in de zorgsector

De VOORZITTER: Namens het college stel ik voor de stukken F.1 tot en met F.4 voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

G. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat de heer Engels heeft gemeld vragen te willen stellen over de stand van zaken ten aanzien van de handhaving van regels en vergunningen in de provincie Drenthe.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb de vragen en de toelichting daarop aan het college en aan mijn collega-fractievoorzitters

gestuurd, maar met het oog op de notulen zal ik ze toch nog maar even herhalen, hoewel ik daar eigenlijk niet van houd.

Onze fractie is bezorgd over de veiligheid en de gezondheid van de Drentse burgers, met name ook weer gelet op de recente gebeurtenissen in Volendam. Daarover vinden in het hele land vele en ook indringende discussies plaats en daarbij komt de rol van het openbaar bestuur en dus ook van de provincie en de gemeenten in beeld. Ook de minister van binnenlandse zaken en koninkrijksaangelegenheden (BZK) heeft inmiddels signalen afgegeven dat er iets moet gebeuren.

Er zijn ook wat incidentele ontwikkelingen. Zo heeft de minister van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer (VROM) iets gezegd over de opslag van vuurwerk en munitie.

Ons punt is kort samengevat, dat wij graag inzicht krijgen in de stand van zaken in onze provincie, zowel bij de provincie als bij de gemeenten, als het gaat om het beleid ten aanzien van de handhaving en het gedogen van regels en vergunningen. Wij kennen die stand van zaken helemaal niet en daarom zijn wij benieuwd naar wat het college daarover kan meedelen. Daarna moet worden nagegaan of er ook aanleiding is een en ander bij te stellen.

Mijnheer de voorzitter. Dat is samengevat de kern van onze vragen.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Het provinciaal beleid is neergelegd in een uitvoeringsprogramma, namelijk het werkprogramma 2001 van de sectie handhaving van de Productgroep Milieubeheer. Dat programma komt erop neer dat de provinciale regels en vergunningen door middel van toezicht en controle worden gehandhaafd. De bedrijven worden daartoe met landelijk genormaliseerde frequentie - het komt neer op zo'n zes keer per jaar - gecontroleerd en bij niet-conform gedrag wordt bestuursrechtelijk opgetreden. Dit gebeurt door middel van handhavingsrapporten en ook een stappenplan ligt daaraan ten grondslag. In Drenthe is sprake van een aantal gedoogsituaties, maar daaraan liggen procedurele redenen ten grondslag. Hierbij moet worden gedacht aan situaties waarin om procedurele redenen nog geen vergunning kon worden verleend omdat er een beroep loopt, waarvan de afhandeling zijn tijd moet hebben.

De heer Engels vraagt ook of het nodig is dat het beleid wordt aangescherpt. Op dit moment ziet het college geen aanleiding om tot een evaluatie, c.q.

aanscherping over te gaan, omdat er vanaf 1999 veel energie is geïnvesteerd in een adequate bedrijfsvoering met betrekking tot handhaving en vergunningverlening. De Productgroep Milieubeheer is een kwaliteitstraject gestart; hierbij is het hele juridische traject tegen het licht gehouden en is met name het handhavingssysteem transparant gemaakt. In de afgelopen twee jaar is het aantal gedoog-situaties drastisch teruggebracht en wij verwachten dat de huidige gedoogsituaties binnen afzienbare tijd zullen zijn opgeheven. Weliswaar zijn er nog enkele bedrijven die over een verouderde vergunning beschikken, maar ook bij die bedrijven zijn geen risicosituaties aanwezig. Uitgangspunt is en blijft bij onwillige bedrijven dat er adequate bestuursrechtelijke maatregelen worden genomen. Naar aanleiding van de ramp in Enschede is er een risico-inventarisatie gemaakt van het bedrijvenbestand, zijn de rapporten van de diverse inspecties naar aanleiding van Enschede geïnventariseerd en is nu het wachten op de rapportage van de commissie-Oosting. Als het rapport van die commissie aanleiding is om ons handavings- en vergunningenbeleid bij te stellen dan zullen wij dat ook zeker doen. Er is op dit moment geen reden iets te veranderen. Het is misschien goed nog eens te zeggen dat de provincie Drenthe de eerste provincie was waarin met een achttiental partijen een convenant is gesloten over het bestuurlijk handhavingstraject. Het gaat dan om partijen als waterschappen, gemeenten, politie, openbaar ministerie en milieu-inspectie. Er is een jaarlijks programma met bepaalde speerpunten, waarop acties worden ondernomen. En dat spoort ook met het provinciale programma. Kortom, er is alles met elkaar wat het college betreft geen reden voor ongerustheid. Wij houden de vinger stevig aan pols. Met betrekking tot de laatste ontwikkelingen op het terrein van het vuurwerk hebben de gezamenlijke provincies in IPO-verband een reactie gegeven. Wij kunnen ons voorstellen dat er wat veranderd moet worden, maar voor alle trajecten geldt dat een ordentelijk overleg moet worden gevoerd en dat dus vooral ook de tijd moet worden genomen om dat mogelijk te maken. Het IPO heeft namens de provincies aangedrongen op een spoedig overleg tussen VROM en de VNG om te bewerkstelligen dat aan het overdragen van de taken een adequate financiering en flankerend beleid ten grondslag liggen, dit om effectief te kunnen werken.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik ben ook benieuwd naar hoe het college tegen de relatie met de gemeenten aankijkt.

De heer DIJKS: De gemeenten zitten in het bestuurlijk handhavingsoverleg, maar het gemeentelijke beleid wordt niet door de provincie maar door de inspectie milieuhygiëne gecontroleerd. Die inspectie heeft het tweedelijns toezicht. Alleen op de trajecten voor het gezamenlijke handhavingsoverleg komen wij elkaar tegen. Voor het overige heeft de provincie er geen bemoeienis mee.

H. Voorstellen gedeputeerde staten

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van 11 december 2000, kenmerk 49/6.8/2000011381, Hulp aan de Molukken

(statenstuk 826)

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met een gedicht. Dat gedicht heet "De Noodkreet" en het gaat aldus:

"O God, of Allah, zo hoog verheven
de duivel is allermint verdreven
wij vragen hulp, geen andere cultuur
wij zijn in nood op dit stervensuur
mogen wij alstublieft ook leven?"

De armen en benen van ons kind
zijn afgehakt door dit bewind
wij kunnen niemand meer vertrouwen
wij missen de kracht om op te bouwen
worden wij door U niet meer bemind?"

Uit onze huizen worden wij gesleurd
families worden uit elkaar gescheurd
wij, drenkelingen in ons eigen bloed,
wij vragen hulp, met de grootste spoed
de straten zijn al rood gekleurd."

Als we deze noodkreet leggen naast de Nederlandse Organisatie voor Internationale Ontwikkelingssamenwerking (Novib)-doelen dan is doel één van de Novib Human Resource Development, oftewel een lesprogramma. Doel twee is de sociaal-economische ontwikkeling; in gewoon Nederlands betekent dit dat gereedschap- en kredietverlening mogelijk worden gemaakt. Doel drie is water en sanitatie en wij hebben mogen vernemen dat de provincie daar al

druk mee is en zelfs al bezig is met het beschikbaar stellen van voertuigen. Doel vier is rehabilitatie en opbouw, hetgeen neerkomt op een cursus bouwkunde met het verlenen van oefenmateriaal. Doel vijf is verzoening en rechtsbijstand: dat is een cursus- en een infoshopbenadering met mogelijk ook nog praatclubs. Doel zes is documentatie- en informatieontwikkeling, hetgeen neerkomt op bureauwerk en administratie.

Ik zeg eerlijk dat dit allemaal nuttig is; laat daar geen twijfel over bestaan. Maar of het thans nuttig is, op het moment dat je als drenkeling in je eigen bloed behoefte hebt aan hulp, vraag ik mij af. Nu is er hulp nodig op het gebied van medicamenten en ziekenhuisvoorzieningen. Al vanaf 6 oktober 1999 is de schreeuwende behoefte aan die hulp vanaf deze plaats verwoord en nu, zeventien maanden later, kaarten wij dit probleem opnieuw aan. Er is ziekenhuisapparatuur nodig en er zijn medicamenten nodig en zeventien maanden later en vijfduizend doden verder gaan wij helpen met een vorm van buurthuiswerk.

Als wij de principes van de Welzijnsnota, c.q. de Herijkingsnota op dit voorstel zouden loslaten, dan dringen zich de vragen op: wie bereiken wij en hoe snel en welk resultaat zal de hulp hebben en - en dat is toch een wezenlijke vraag - hoe groot is de betrokkenheid van de Molukkers zelf bij deze hulp?

Uit de stukken blijkt dat er zeer veel organisaties bij deze hulp betrokken zijn, maar toch vraag ik mij in alle ernst en met al het geld dat wij in dit land hebben af, of wij geen antwoord kunnen geven op de directe noodkreet om medicijnen, medicamenten en ziekenhuisvoorzieningen. Op dit moment is geen hulp aan buurthuiswerk, hoe goed dit ook kan zijn, nodig. Maar nú is er geld nodig voor een gans andere zaak.

Mevrouw STOEL: Mijnheer de voorzitter. Wij bespreken vandaag het voorstel van het college betreffende hulp aan de Molukken. Reeds diverse malen is vanuit de staten gesproken over het bieden van concrete hulp aan de Molukken en de fractie van de PvdA heeft bij meerdere gelegenheden aangegeven zich zeer betrokken te voelen bij deze door zoveel geweld geteisterde bevolking.

De eerste keer was dat reeds in de vergadering van 6 oktober 1999, toen de PvdA-fractie bij het college aandrang op overleg met de Waterleidingmaatschappij Drenthe (WMD) om een concrete bijdrage te leveren aan het drinkwaterproject op Ambon en de laatste maal

was dat tijdens de algemene beschouwingen van 7 en 8 november 2000. Het college heeft toen toegezegd op korte termijn de staten een concreet voorstel te zullen doen toekomen en het doet ons goed dat er nu een voorstel ter bespreking voorligt.

Tijdens de algemene beschouwingen heeft de gedeputeerde al gezegd bij het bieden van hulp aan te willen sluiten bij de Novib om er zeker van te zijn dat de provinciale steun ook goed wordt besteed. Wij kunnen dit uitgangspunt ondersteunen.

Het college stelt voor eenmalig f 150.000,-- beschikbaar te stellen voor het Integrated Social and Economic Development Programme op de Molukken, een driejarig programma. Ons inziens is dit een uitstekend project omdat het uitgaat van het overbruggen en het uit de wereld helpen van de huidige tegenstellingen tussen de bevolkingsgroepen en het geven van daadwerkelijke hulp bij de wederopbouw.

Wij kunnen dus van harte met het voorstel van het college instemmen, maar daarmee is voor ons de kous nog niet af.

Al eerder hebben wij gesteld van mening te zijn dat de provincie Drenthe een speciale band heeft met de Molukken. Tijdens de begrotingsvergadering van 7 en 8 november 2000 heeft de fractie van de PvdA voorgesteld om in samenwerking met de WMD twee drinkwatercontainerauto's ter beschikking te stellen voor het distribueren van veilig en schoon drinkwater op Ambon. Wij vonden en vinden dat een zeer concrete daad van de Drentse aan de Molukse bevolking. Het college heeft bij monde van de heer Swierstra toegezegd dit voorstel voortvarend te zullen oppakken. Tot gisteravond zou mijn vraag aan het college zijn geweest hoever het stond met deze concrete uitwerking. Maar het college heeft inmiddels het

PvdA-voorstel positief opgepakt, zoals wij in het persbericht dat ons gistermiddag bereikte hebben kunnen lezen. Aan provinciale staten zal, blijkens dit persbericht, worden voorgesteld om samen met de WMD f 110.000,-- uit te trekken voor de aanschaf van twee tankauto's. Wij staan vanzelfsprekend zeer positief tegenover dit voorstel zonder de concrete inhoud nu reeds te kennen en nog verdergaand kunnen wij ons zelfs goed voorstellen dat dit project nog uitbreiding behoeft als blijkt dat op deze manier inderdaad een groot gedeelte van de Molukse bevolking op een goede en goedkope manier aan schoon en veilig drinkwater kan worden geholpen. Onze fractie hoopt dan ook dat de rapportages over de

inzet van de drinkwaterauto's zeer positief zullen uitpakken.

Het is ons bekend dat de WMD bezig is met het uitwerken van een plan om de drinkwatervoorziening op het eiland Ambon en op Seram, Buru en de Noord-Molukken op een hoger peil te brengen en tegelijkertijd een waterfabriek te bouwen. Door de onlusten is dit project vertraagd, maar naar wij vernamen is nu het voorwerk op de Molukken zo goed als afgerond. Bij de uitvoering van de werkzaamheden werken moslims en christenen nauw samen, voorwaar een goed verzoeningsconcept.

In het kader van de wederopbouw zou dit een goed project kunnen zijn dat door de provincie Drenthe geadopteerd zou kunnen worden. Het is een uniek concept en het is gebaseerd op het non-profitprincipe. Wij vragen GS de mogelijkheden van adoptie te onderzoeken en de uitkomst van dat onderzoek in de vorm van een notitie aan PS voor te leggen.

Mijnheer de voorzitter. Ik wil graag nog een laatste punt onder de aandacht brengen.

Op 21 maart 2001 is het precies vijftig jaar geleden dat de eerste Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL)-militairen in het kader van het dekolonisatieproces naar Nederland werden overgebracht. Hun verblijf hier zou slechts zes maanden duren. Het Instituut Maluku di Drenthe (IMD) heeft in samenwerking met het Herinneringscentrum Westerbork een aantal activiteiten gepland, waaronder het opzetten van een lesbrief voor scholen en mogelijk een aantal uitzendingen via TV Drenthe over de Molukse bevolkingsgroep. Is het college van GS van deze activiteiten op de hoogte en ondersteunt de provincie deze initiatieven? Graag krijgen wij op deze vragen een antwoord.

De VOORZITTER: Ik wens u van harte geluk met uw maidenspeech.

Op de sprekerslijst staat dat de fractie van de OPD drie minuten het woord wenst te voeren, maar ik weet niet wie ik het woord moet geven. Naar mij blijkt wenst de heer Hoekstra het woord.

De heer HOEKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ongebruikelijk is het dat wij ons in dit huis buigen over een ontwikkelingsproject. Toch wordt het onderwerp Hulp aan de Molukken breed gesteund. Ook de OPD-fractie kan zich in het voorliggende voorstel vinden.

Tijdens de provinciale statenverkiezingen was de OPD de enige partij die een uitgebreid hoofdstuk wijdde aan de situatie in de wereld. Wij staan op

het standpunt dat de Nederlandse en Europese overheden zich zo actief mogelijk moeten opstellen om problemen in de wereld als gevolg van oorlog in de regio's op te lossen of zo mogelijk te verlichten.

Gezien de historische band tussen Nederland en Indonesië - en wat Drenthe betreft de Molukken in het bijzonder - is een gebaar van humaniteit op zijn plaats.

Met betrekking tot de situatie in Indonesië en op de Molukken wil ik ook nog enkele persoonlijke woorden kwijt.

Het huidige geweld op de Molukken wordt onder andere gevoed door nationalisme en een harde kern van islamitische Jihadstrijders. De macht van een dogmatische, rechtlijnige islamitische minderheid lijkt in het huidige Indonesië snel aan kracht te winnen.

Toen ik vijftien jaar geleden in Indonesië te gast was bij een van de ministers van het toenmalige Soeharto-bewind sprak deze minister binnenskamers reeds de angst uit die de regering had voor het opkomende fundamentalisme. Deze beweging werd niet alleen vanuit de Arabische wereld gevoed, maar ook gesteund door oiledollars waarmee islamitische scholen opgericht werden. Indonesië was en is in hoofdzaak nog steeds een tolerant land en de grootste meerderheid is dat duidelijk nog steeds. De bewonderenswaardige politiek van de Pansja silat, met respect voor alle religies op de archipel, heeft daartoe zeker ook een bijdrage geleverd. De wereldgodsdiensten in Indonesië zijn alle doorspekt met het animisme, waarvan de uitingen bij ons ook wel populair "de stille kracht" worden genoemd.

Tweeënhalf jaar geleden was ik opnieuw op Java. Het land verkeert in een schrijnende crisis met vooral in de steden massale werkloosheid, tot zelfs 90% in steden als Jogyakarta en Surabaya. Er is sprake van een enorme verpaupering. Op het platteland werden in die tijd - tweeënhalf jaar geleden dus - in Oost-Java islamitische voorgangers vermoord. Het waren vaak mannen die in hun dorpsleven ook de functie hadden van traditioneel genezer. Zij vormden de kern van de tolerante, niet dogmatische islam. Er zijn sterke aanwijzingen dat de moorden geësceneerd zijn door islamitische Jihadstrijders die een meer dogmatische islam met rationele dogma's voorstaan. Antropologen waarschuwen inmiddels dan ook voor deze dogmatische islam omdat die, zoals zij stellen, de Indonesiër berooft van de wortels die hij met zijn

eigen animistische en ook hindoeïstische verleden heeft.

Ik heb de stad Solo bezocht, twee weken na de pogrom op de Chinezen. Veel Chinese winkels en alle Chinese banken waren verwoest, het centrum zag eruit alsof er een zware oorlog had gewoed. Aanstichter hier was een onderdeel van het Indonesische leger. Militairen in burgerkleding waren als een soort van knokploeg de stad ingetrokken, geflankeerd door soldaten. De soldaten beschermden de bezittingen van de Javaanse elite en de knokploegen wezen aan de opgewonden massa van ongeschoolde arme Indonesiërs de gebouwen aan die zij mochten bestormen.

De heer PETERS: Mijnheer de voorzitter. Ik vind het reisverslag van de heer Hoekstra heel interessant, maar ik vraag mij af wat het doel is van dit reisverslag in relatie met het onderwerp dat nu aan de orde is.

De heer HOEKSTRA: Ik kom zo bij de Molukken uit. Volgens ooggetuigen was het een amok met veel lawaai, maar de slachtoffers waren duidelijk met vooropgezet doel uitgezocht.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb misschien uw introductie van de heer Hoekstra niet goed verstaan, maar hoeveel minuten spreektijd had de fractie van de OPD ook alweer gevraagd?

De VOORZITTER: Het zijn er nog steeds drie.

De heer ENGELS: Dank voor deze informatie.

De heer HOEKSTRA: Deze beelden van Solo staan scherp op mijn netvlies gegrift wanneer ik aan de amok op de Molukken denk. Voor een deel wordt op de Molukken eenzelfde strategie bewandeld, maar er zijn ook verschillen met Solo. Ten eerste zijn de aanstichters van de amok nu mede islamitische Jihadstrijders die van Java komen. Een tweede verschil is dat op dit moment ook onderdelen van het leger zich actief met de toestand bemoeien.

Het positieve gebaar van de hulp aan de Molukken, waarbij mensen uitzicht krijgen op een betere toekomst - en het voorliggende voorstel is dat gebaar - is ons daarom zeer sympathiek. Dat voorstel willen wij steunen. Aan de radicale jongeren binnen de Molukse gemeenschap in Nederland willen wij de expliciete oproep doen

een ander niet aan te doen wat je niet wilt dat je eigen volk wordt aangedaan. Hoe kun je in Nederland onheil aan willen richten, wanneer je juist op de Molukken vrede wilt stichten?

Dergelijke radicaliteit is destructief en je verspilt het morele gelijk.

Daarom juist beslissen wij vandaag in dit huis tot een positieve actie. Wat kunnen wij, mensen in Nederland en wat kunnen de Molukkers in Nederland nog meer doen? Zodra de situatie het maar enigszins toelaat, kunnen wij proberen een bezoek te brengen aan een van de eilanden van de Molukken. Aanwezigheid van buitenlanders is juist iets waaraan de zwarte krachten een hekel hebben. Bij hun smerige oorlog kunnen zij geen pottenkijkers gebruiken.

Hopelijk zullen zo spoedig mogelijk waarnemers van de Verenigde Naties gestuurd worden. De politiek mag zich, wat de OPD betreft, ook duidelijker uitspreken tegen de verspreiders van de haat en de intolerantie. Wil de vrede terugkeren dan zullen die zo snel mogelijk teruggestuurd moeten worden naar Java. Laat deze unanieme daad van saamhorigheid vandaag in de staten van Drenthe een duidelijk teken zijn dat wij de amokmakers nadrukkelijk veroordelen.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. De ontstane ellendige situatie op de Molukken houdt de Nederlandse en ook de Drentse burger al langere tijd bezig. Het is daarom goed te kunnen constateren dat er op verschillende manieren en door verschillende instanties initiatieven worden ondernomen om hulp te bieden aan de plaatselijke bevolking die nog altijd lijdt onder de verschrikkingen van de gebeurtenissen, die het gevolg zijn van de conflictueuze situatie op de Molukken. Ook in deze staten is de situatie op de Molukken al eerder aan de orde geweest en het college heeft toen toegezegd de mogelijkheden voor noodhulp en steun bij de wederopbouw op de Molukken te onderzoeken. In het voorliggende statenstuk doet het college het voorstel die hulp en steun vorm te geven door een bijdrage van f 150.000,-- beschikbaar te stellen aan de Novib, een organisatie die in november 2000 de provincie concreet heeft gevraagd om ondersteuning van het werk van de partnerorganisatie van Novib op de Molukken. Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD heeft kennisgenomen van de argumenten die het college naar voren brengt als onderbouwing van de keuze voor een bijdrage aan de Novib en

zonder expliciet in te gaan op elk afzonderlijk argument kan mijn fractie instemmen met de keuze die het college op dit punt heeft gemaakt. Die instemming geldt ook de afweging die is gemaakt om te komen tot een bijdrage van f 150.000,--.

Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD geeft haar instemming aan statenstuk 826.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Veel eeuwen lang was Nederland de kolonisator van het voormalig Nederlands-Indië, waarvan de Molukken deel uitmaakten. Wie de geschiedenis van de jaren 1946-1949 kent, weet hoe moeilijk de situatie in dat gebied toen was, zowel voor Nederland, Indonesië als ook voor de Molukse eilandengroep. Die situatie bracht een groot aantal Molukkers naar Nederland en de bevolking van de Molukken is sindsdien in steeds toenemende mate onder druk komen te staan, mede door toedoen van achtereenvolgende Indonesische regeringen.

Voor mijn fractie staat vast dat de Molukse bevolking in de huidige zeer moeilijke situatie geholpen moet worden. De ChristenUnie is als partij ook in het verleden altijd opgekomen voor de belangen van de Molukkers, de verbondenheid van onze partij met deze groep was altijd groot: politici van mijn partij zijn gedurende een lange reeks van jaren trouwe bezoekers geweest van de jaarlijkse manifestatie van de Molukkers in de Houtrusthallen.

Om onze solidariteit met de hele Molukse bevolking te onderstrepen, schaaft de ChristenUnie zich van harte achter het voorstel om f 150.000,-- aan de Novib beschikbaar te stellen. Wij staan ook open voor eventueel aanvullende steun als het verzoek daartoe ons zou bereiken, niet om per inwoner een gulden te geven, maar om naast wat de WMD doet en ook nu het project voor de tankauto's voor drinkwater gestalte begint te krijgen, de hulp zo effectief mogelijk te richten op de werkelijke nood in de vorm van programma's onder auspiciën van bonafide en solide organisaties als de Novib. De kernbegrippen: concreet en een bijdrage aan het verzoeningsproces, brede ondersteuning en signaalwerking, spreken ons bijzonder aan. Ook met de wijze van dekking kunnen wij akkoord gaan. Wij geven graag onze instemming aan dit statenstuk.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Het voorstel van het college is naar de mening van de CDA-fractie een heel goed voorstel en wij scharen ons daar dan ook graag achter. Het college slaat namelijk met zijn argumentatie de spijker op de kop. Het gaat om concrete hulp, samen met onder andere de Drentse gemeenten, er is brede ondersteuning voor, het gaat via de Novib, het is ook voor de burger duidelijk wat er met het geld gebeurt en de uitvoering geschiedt door betrouwbare en deskundige organisaties.

Bovendien is het bedrag van f 150.000,-- dat wij beschikbaar gaan stellen afgestemd op de vraag van de Novib en in overleg met andere noordelijke partners totstandgekomen. Kortom, de CDA-fractie is het van harte eens met dit voorstel en laten wij inderdaad hopen dat het een beetje kan bijdragen aan het verzoeningsproces. Want dat is natuurlijk wat wij allemaal graag willen: rust en vrede op de Molukken.

Mijnheer de voorzitter. Tenslotte: het voorstel over de tankwagens zien wij met meer dan warme belangstelling tegemoet.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. GroenLinks is ondanks het grote tijdverlies waarover de heer Van der Schoot zeer indringend sprak - ik ben hem daar erkentelijk voor - toch blij met dit voorstel. Het is bekend dat ook GroenLinks al in 1999 heeft gevraagd geld voor de Molukken beschikbaar te stellen. En zoals waarschijnlijk ook bekend is, het was GroenLinks die het idee lanceerde om het voorgestelde bedrag van anderhalve ton te verhogen tot viereneenhalve ton en dat niet op basis van de vaker toegepaste vuistregel van een gulden per inwoner, maar natuurlijk op basis van de vraag. Er is zeer veel geld nodig. Onze welvaart is zo hoog dat GroenLinks zich bijna schaamt dat het zolang heeft geduurd. Daarbij komt nog dat het de Novib zeer recent duidelijk is geworden dat het geraamde bedrag van f 1,9 miljoen voor dit project, welk bedrag in de stukken staat, eigenlijk te laag is. Het blijkt nu tweemaal zo hoog te worden; dat staat te lezen in de brief met bijlage die de staten vanochtend hebben ontvangen. Het was helaas onmogelijk - ik moet mijn excuus daarvoor maken - dit bericht de staten eerder te doen toekomen.

In feite is hiermee naar ons idee een nieuwe situatie ontstaan, omdat de kosten voor dit project zoveel hoger uitkomen. In feite wordt er

door de Novib een extra beroep op de provincie gedaan om ook een deel van die hogere kosten te dragen. En gelet op onze welvaart zou dat geen probleem moeten zijn.

GroenLinks erkent dat deze aanvraag te laat op het bureau van de provincie is terechtgekomen en dat alle procedures zorgvuldig dienen te gebeuren. Daarom zien wij op dit moment af van een amendement of motie om de bijdrage te verhogen. Wij blijven wel van mening dat de provincie haar verontrusting moet blijven vertalen in concrete hulp. Helaas zal dat nog lang nodig zijn.

GroenLinks verzoekt het college de nieuwe aanvraag van de Novib in de eerstvolgende statenvergadering van een positief advies te voorzien. Wat ons betreft geven wij nu anderhalve ton en in de volgende vergadering nog eens drie ton. Alvast bedankt.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Wij spreken inderdaad vandaag niet voor het eerst over de Molukken en over de treurige situatie die zich daar sinds geruime tijd voordoet.

(Voorzitter: de heer Weggemans.)

Er is ook weinig reden uitvoerige beschouwingen te houden over hoe het daar allemaal zit, wie schuld heeft, wie de oorzaak is en wat de historische verklaringen zijn en om elkaar te overtreffen in uitspraken over hoe erg wij het allemaal wel niet vinden. Het is naar mijn mening voldoende dat wij met elkaar vaststellen dat - en dit hebben wij al eerder geconstateerd - onze historische relatie enerzijds en onze huidige sociale relatie met de Molukkers in Nederland anderzijds voor ons belangrijke redenen zijn om extra aandacht te geven aan dit grote internationale en ernstige probleem.

De wijze waarop we dan vervolgens als provinciale overheid, ver weg en zonder de internationale instrumenten die daar eigenlijk voor nodig zijn in handen te hebben, daar iets aan kunnen doen is er oorzaak van dat wij niet ogenblikkelijk hebben gezegd: "Maak maar geld over, het doet er niet toe waarvoor en waarnaar toe, als er maar geld wordt overgemaakt." Neen, wij zijn van mening dat er buitengewoon zorgvuldig moet worden gehandeld omdat anders het geld letterlijk en figuurlijk verdampt en wellicht zelfs bijdraagt aan een versterking van de conflicten. Daarom hebben wij van het begin af aan gezegd dat als wij wat zouden doen dit zou

gebeuren via de grote en internationaal erkende organisaties en dat het geld zou worden gegeven aan concrete projecten. Het moet allemaal bonafide zijn en het geld moet daar terechtkomen waar het nodig is en waarvan het verzoeningsproces een impuls ondervindt. Zodra het mogelijk is zullen wij, waar het aantoonbaar noodzakelijk is, ook proberen in de sfeer van noodhulp iets te doen. De suggestie om dat op het terrein van water, de primaire levensbehoefte, direct al te doen hebben wij dan ook ogenblikkelijk positief beantwoord. Maar positief beantwoorden in deze zaal betekent echter nog niet dat er op die grote afstand dan ook direct wat mogelijk is. De afgelopen maanden is er druk aan gewerkt en is ook ter plekke expertise verricht. De WMD heeft nu dan ook het zeer concrete voorstel met betrekking tot de watervoorziening kunnen doen en dat is de reden dat het college daarover gisteren, zodra het kon, een besluit heeft genomen. Het voorstel daaromtrent zal de staten een dezer dagen langs de gewone weg bereiken. Het voorstel met betrekking tot het bedrag van f 150.000,-- heeft wat op zich laten wachten, omdat ook de grote organisaties tijd nodig hebben hun projecten op te bouwen en die ook pas kunnen uitvoeren op het moment dat ze uitvoerbaar zijn. Er moet dan al sprake zijn van een zekere stabilisatie in de regio, zodat er ook werkelijk gewerkt kan worden. Daarvan lijkt nu sprake te zijn en in overleg met een groot aantal betrokkenen - het is hier al gereleveerd - zal dit geld op deze wijze ingezet kunnen worden. Betekent dat nu dat wij daarmee genoeg hebben gedaan? Neen, wij hebben natuurlijk nooit genoeg gedaan. Betekent dat dan dat wij op dit moment meer moeten doen? Neen, maar er is ook geen directe aanleiding toe of mogelijkheid voor om op een fatsoenlijke manier en met afweging van alle andere belangen dat te doen. Is daarmee ons gevoel van onmacht weg? Dat is het natuurlijk ook niet. Maar het gevoel van onmacht vertalen, door de Novib te zien als een soort van club- en buurthuisorganisatie, raakt niet aan de ernst waarmee wij deze problematiek horen te benaderen en met alle begrip voor die onmacht en voor het feit dat die onmacht soms leidt tot een wat gechargeerde beeldspraak meen ik daar toch wel even de vinger bij te moeten leggen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Met het beeld van de Novib als organisatie voor buurthuiswerk heb ik de Novib niet willen beschadigen, ik heb alleen duidelijk

willen maken dat wanneer uit contacten met onder andere ontwikkelingswerkers duidelijk is geworden dat er zeer veel hulp nodig is op het gebied van ziekenhuismateriaal en medicamenten en er is een organisatie die zich bezig gaat houden met infoshops en dergelijke dat dat werk dan misschien wel nuttig is, maar dat op dit moment andere dingen nodig zijn en daarom sprak ik over "buurthuiswerk". Ik hoop dat de gedeputeerde het signaal dat er andere dingen nodig zijn ook op wil pakken. Hij moet dus niet zozeer letten op de term "buurthuiswerk" als wel op de emotie die daar achter zit.

De heer SWIERSTRA: Daarom ook heb ik die term gekwalificeerd binnen het kader van de onmacht. Ik heb best begrip voor de emoties van de heer Van der Schoot, maar ik heb er ook de vinger bij willen leggen dat de Novib en de andere organisaties die in dit project met elkaar samenwerken best in staat zijn te beoordelen welke noden daar direct gelenigd moeten en kunnen worden. Ik wijs erop dat wij ook al eerder - in deze statenzaal heb ik daarover al rapport uitgebracht - contact hebben gehad met Artsen zonder grenzen en dat ook dat contact voor ons geen aanleiding is geweest om in die sfeer meer directe activiteiten te ontwikkelen. Vandaar dat wij hebben gekozen voor dit conglomeraat van internationale organisaties dat - inderdaad, het is hier eerder genoemd - concreet en niet uitsluitend in de zin van educatie en dat soort zaken een aantal projecten probeert uit te voeren.

De fractie van de PvdA heeft de vraag gesteld of de provincie het project waar de WMD nu mee bezig is niet kan adopteren. Maar wat moet dat adopteren dan betekenen, anders dan wij op dit moment al werken? Want wat is nu een betere adoptie dan, volstrekt buiten de normale core business van deze provincie om, zoveel aandacht geven aan de situatie op de Molukken en de daarbijhorende projecten en daarvoor afzonderlijk geld ter beschikking stellen - de tankauto's zijn al even genoemd - en dat terwijl de Drentse samenleving in de vorm van de WMD daarnaast al een groot aantal projecten uitvoert? De WMD investeert per jaar f 300.000,--, geld dat de Drentse burger via zijn waterrekening opbrengt, in de Molukken om daar de watervoorziening structureel op een goed peil te brengen.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

Het gaat dan niet uitsluitend om de techniek van de leidingen, maar ook om alles wat daar in de sociale omgeving omheen zit, tot en met het zo nu en dan uitdelen van rijst, wat nu eenmaal hoort bij de wijze waarop daar wordt gewerkt. Kortom, de Drentse samenleving, belichaamd ook in deze staten, doet al veel meer en zeer structureel. Dat willen wij blijven doen en het provinciaal bestuur zal daarom als het nodig is extra politieke activiteiten ontwikkelen. Zo hebben wij verschillende malen brieven gestuurd aan de desbetreffende autoriteiten in Jakarta om in politieke zin te ondersteunen dat het project van de WMD inderdaad verantwoord is. Dat is bij dergelijke zaken soms nodig: een prachtige brief, een letter of intent, met een stempel erop en handtekeningen eronder. Dat zijn allemaal flankerende activiteiten binnen de concrete projecten die wij al uitvoeren en die activiteiten kunnen allemaal gevat worden onder de titel "de provincie Drenthe heeft de Molukken en de problematiek in dat gebied tot een van haar kinderen verklaard en daarmee geadopteerd". Om dan nog wat extra's te doen en daar een heel verhaal omheen te maken, ik zou niet weten wat de toegevoegde waarde daarvan zou zijn. Ik heb nog wel even stil willen staan bij het feit dat wij niet alleen vandaag f 150.000,-- geven maar dat wij al eerder en nog langer bezig waren en zullen blijven met onze betrokkenheid.

TWEEDE TERMIJN

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Het is niet de bedoeling elkaar te overtreffen in de wijze waarop wij duidelijk maken hoe erg we het allemaal vinden en ik kan mij ook heel goed voorstellen dat zorgvuldigheid tijd kost, maar wij kunnen dan wel vinden dat zorgvuldigheid tijd kost, de gewonden zullen die tijd niet altijd hebben. Vandaar ook dat van een andere kant wordt aangedrongen op hulp en dat heb ik verwoord.

Het heeft mij verbaasd dat er in het zeer indrukwekkende Comité van Aanbeveling niemand zich afvraagt hoe die drenkelingen in hun eigen bloed direct geholpen kunnen worden. Is er dan geen contact geweest met het Rode Kruis? Het Rode Kruis, dat via gironummer 2911 kan worden bereikt, vraagt nadrukkelijk om hulp voor noodhospitelen en medicamenten en daar zou hulp op dit moment heel welkom zijn.

Ben ik dan tegen dit voorstel? Om de donder niet, alleen ben ik wel van mening dat het bedrag van f 150.000,-- dat straks wordt overgemaakt voor directe hulp aan de mensen niet oplevert wat ik met mijn bijdrage en mijn verhaal van zo-even heb beoogd. Ik wil dat elke gulden die wordt gestort bij de mensen terechtkomt en niet bij organisaties die nog tijd nodig hebben om projecten op te zetten. Ik ben boos als ik in het voorstel lees dat de Novib thans nog aan het onderzoeken is in welke mate er hulp nodig is. Als wij toch weten hoe lang het allemaal al aan de gang is op de Molukken dan behoeft dat toch geen onderwerp meer te zijn van onderzoek? Ik steun dit voorstel, maar ik plaats daarbij de uitdrukkelijke kanttekening dat hiermee niet de directe hulp die nu nodig is, wordt gegeven.

Mevrouw STOEL: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de gedeputeerde voor het antwoord op de door ons gestelde vragen. Uit zijn antwoorden blijkt ook dat de provincie het waterproject van de WMD min of meer adopteert. Ik heb het zo genoemd, omdat als het om adoptie gaat, wij voortdurend op de hoogte blijven. Dat was tot nu toe eigenlijk niet het geval. Het project is wel een aantal malen ter sprake geweest, maar wij kregen hierover geen berichten anders dan in vragende zin. Wellicht kunnen wij nu afspreken dat de berichtgeving over de ontwikkelingen naar ons toe wat sterker wordt. Wanneer het dan naar onze mening nodig is, kunnen wij erop inspelen. Adoptie betekent naar mijn mening ook dat je de weg om een en ander goed te begeleiden en te bereiken zo breed mogelijk maakt. Ik kan mij dan ook voorstellen dat daar waar het nodig is bij de landelijke overheid wordt aangeklopt om steunverlening in de zin van een garantie om daarmee het belang te benadrukken.

Er is nog geen reactie van het college gekomen op mijn opmerking dat het vijftig jaar geleden is dat de eerste Molukkers naar ons land kwamen en op mijn vraag of het college op de hoogte is van activiteiten daaromtrent en of - en zo ja in welke mate - die dan worden ondersteund.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik heb een vraag gesteld, waarop ik naar mijn mening geen antwoord heb gekregen. Misschien heeft de heer Swierstra wel impliciet een antwoord gegeven, maar dat heb ik dan niet goed begrepen. Ik heb een vraag gesteld over de nieuwe aanvraag van de Novib, die vanochtend is

rondgedeeld. De heer Swierstra zegt dat het nu niet nodig is om meer geld te geven, omdat de behoefte daaraan niet uit eventuele aanvragen valt op te maken. Maar uit de brief van de Novib van 6 februari blijkt dat er wel meer geld nodig is voor ditzelfde project. Er hoeft dus helemaal niets opgestart te worden, maar wel is gebleken dat het project waarvoor wij geld beschikbaar stellen duurder uitvalt. Ik heb de vraag gesteld of hierover in de komende statenvergadering opnieuw gesproken zou kunnen worden.

Ik wil mij verder aansluiten bij de opmerking van mevrouw Stoel over het adopteren. In de brief van de Novib staat dat die organisatie heel graag een structurele samenwerkingsrelatie met de provincie Drenthe wil opstarten om het draagvlak voor de ontwikkelingssamenwerking, met name op de Molukken, te vergroten. Wil het college in de volgende statenvergadering ook die vraag beantwoorden?

Ik wil mij ook aansluiten bij de oproep om bij de herdenking van het feit dat de Molukkers 50 jaar geleden naar Nederland kwamen niet alleen in ondersteunende, maar ook in coördinerende zin bezig te zijn. Het is duidelijk dat verschillende gemeenten bezig zijn dingen te organiseren en het lijkt mij goed dat de provincie daarin enigszins coördinerend optreedt.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Van de brief die gisteren van de Novib is ontvangen, heb ik ook maar net kennis kunnen nemen. Uiteraard zal die brief keurig beantwoord worden, maar gelet op wat we op dit moment weten, zie ik geen aanleiding te veronderstellen dat er direct een nieuw voorstel naar de staten gaat om weer een bedrag te fourneren. Ik heb al aangegeven dat het bedrag dat de staten vandaag ter beschikking stellen ook niet het enige is. Het college heeft onlangs een voorstel vastgesteld om, in overeenstemming met de toezegging die daaromtrent is gedaan, f 55.000,-- ter beschikking te stellen voor de aankoop van watertankauto's en verder heb ik gewezen op wat er via de WMD - en ook daarbij gaat het om Drents geld - structureel in de Molukken wordt gedaan. Alles bij elkaar gaat het om zeer aanzienlijke bedragen.

Verzoeken om verdere samenwerking zullen wij uiteraard op hun merites beoordelen, maar wij zullen eerst de brief van de Novib moeten bestuderen voor wij mee kunnen delen of en in hoeverre wij daarop willen inspelen.

Mevrouw Stoel heeft gevraagd hoe breed die

adoptie wordt gezien. Er is al verschillende malen gekeken wat er op nationaal niveau nog mogelijk is en in het contact met de verschillende ministeries is gezorgd voor ondersteuning van het project. Dat is een manier om de politieke internationale steun zo breed mogelijk te maken en die steun is nodig om internationale medefinanciering en geld van de Europese investeringsbank en de bank voor ontwikkelingssamenwerking te krijgen. Uit die bronnen komen forse bedragen voor het project dat de WMD probeert op de Molukken van de grond te krijgen. Maar de projecten kunnen pas definitief uitgevoerd worden als de situatie wat meer gestabiliseerd is en vandaar dat het van heel groot belang is dat de verzoeningsprojecten hun kans krijgen. De staten kunnen ervan verzekerd zijn dat wij op dit terrein alle wegen bewandelen die de WMD en wij nodig achten en ik zeg graag toe dat ik de WMD zal vragen de terugkoppeling van het project een iets structureler karakter te geven dan uitsluitend naar aanleiding van toevallige zaken in de commissie.

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Door middel van een brief zijn wij deze week op de hoogte gebracht van de samenwerking bij de herdenking van het feit dat de Molukkers vijftig jaar geleden naar Drenthe kwamen. De brief heb ik maandag voor het eerst gezien en hij is nu bij het college in behandeling. Wij gaan ermee aan de slag.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

2. Het voorstel van gedeputeerde staten van 22 november 2000, kenmerk 44/6.25/2000010924, Verhoging leeftijdsgrens buurtbuschauffeurs

(statenstuk 824)

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van 11 december 2000, kenmerk 49/6.8/2000012213, Bestedingsvoorstel gebundelde doeluitkering

(statenstuk 825)

met het op deze onderwerpen betrekking hebbende verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 15 januari 2001.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Haak.

De heer HAAK: Mijnheer de voorzitter. Toen ik kennis nam van de antwoorden op de vragen inzake het vervoer van chloor over water was ik teleurgesteld, maar die teleurstelling ging snel over in verbazing. Waar gaat het om? Het gaat om het transport van uiterst gevaarlijk materiaal, weliswaar met een klein risico, maar met grote gevolgen bij een calamiteit. Daarom zijn wij gaan zoeken naar alternatieven om bij een ongeval de gevolgen te beperken. Wij verwachtten ook terzake doende antwoorden op onze vragen. Wat wij niet verwachtten was, op de vraag of er elders ervaringen zijn opgedaan met het vervoer van chloor over water, het antwoord te krijgen dat containervervoer per schip is toegestaan. Wij rekenden op een antwoord in de trant van "ja" of "nee".

Ook met betrekking tot de vraag of het college het met ons eens is dat vervoer van chloor via de zee weg nader onderzoek verdient, is het antwoord onduidelijk. Het college zegt ook van mening te zijn dat chloortransport via de zee weg nader onderzoek verdient en vervolgens geeft het college aan dat via de provincie Groningen is vernomen dat een dergelijk onderzoek in 2000 heeft plaatsgevonden. Chemgas heeft aangeboden dat onderzoek te doen. Het college stelt dat er overleg is geweest met AKZO om dit onderzoek te laten uitvoeren. De uitkomst van het onderzoek is dat AKZO op grond van economische motieven constateert dat het transport van chloor per tanker niet haalbaar is. Als dat het onderzoek is geweest dan stel ik vast dat er geen onderzoek heeft plaatsgevonden. Op de vraag of het college bereid is in SNN-verband in nader overleg te treden zegt het college - omdat de betrokken overheden, waaronder Groningen, reeds nadrukkelijk met AKZO om de tafel hebben gezeten en deze vorm van vervoer is onderzocht - het niet zinvol te achten dat nogmaals te doen.

(De heer Van der Schoot verlaat de vergadering.)

Met alle respect: met dit antwoord kan ik niets. Dan het antwoord op vraag 4, toch ook een heldere vraag. In tegenstelling tot wat in het antwoord op vraag 3 wordt gezegd, is het college nu wel bereid met Groningen in contact te treden. Gelukkig maar, dat in elk geval dit antwoord duidelijk is.

Dat AKZO een onderzoek reeds vooraf afwijst op grond van economische motieven is helder. Ik vraag mij echter af welke verantwoordelijkheden er dan nog liggen bij de betrokken overheden, nu blijkbaar een bedrijf met een duidelijk eigenbelang kan bepalen dat er geen onderzoek wordt ingesteld. Hoe gaat het dan met onze provinciale verantwoordelijkheid?

De fractie van de PvdA is van mening dat van het college mag worden verwacht dat het zich actief gaat opstellen om te komen tot een aanvaardbare oplossing voor dit probleem. Dat betekent dat op de hoorzitting van 14 februari over dit onderwerp een duidelijk Drents geluid hoorbaar moet zijn. Mijnheer de voorzitter. Het is ons bekend dat er nieuwe ontwikkelingen zijn, ontwikkelingen die naar ons oordeel echter nog in een dusdanig stadium verkeren dat overleg en beïnvloeding mogelijk zijn.

De fractie van de PvdA is groot voorstander van de verwerking van chloor op de plaats waar het wordt gefabriceerd. Dat betekent ook meer werk in de chemie, waarbij het verwerken in Delfzijl van de daar geproduceerde grondstof chloor onze voorkeur heeft. Dat is de beste optie, maar het realiseren daarvan zal nog vele jaren duren. Wij denken dat het daarom ook zeer belangrijk is dat het onderzoek naar de mogelijkheden van het transport van chloor via water wordt uitgevoerd. Wij zijn ons ervan bewust dat het Rijk de eerstverantwoordelijke is, maar dat laat onze provinciale verantwoordelijkheid onverlet. Wij vinden dat het college daarin het voortouw zou moeten nemen.

Om uitdrukking te geven aan dat gevoelens hebben wij samen met de fracties van GroenLinks, D66, de OPD en de Ouderenpartij een motie opgesteld die ik nu zal indienen.

Motie A

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen te Assen op 7 februari 2001, kennisgenomen hebbende

- *van de antwoorden op schriftelijke vragen van GroenLinks van 21 december 2000*

inzake de chloortransporten en de Partij van de Arbeid van 10 januari 2001 inzake een onderzoek naar de mogelijkheden van vervoer van chloor over water;

overwegende:

- *dat het transport van chloor via de spoorlijn weliswaar redelijk veilig wordt geacht, doch desondanks grote risico's in zich draagt;*
- *dat een mogelijk ongeluk met de chloortrein tot een grote ramp kan leiden, temeer daar bestrijding van de gevolgen niet mogelijk is;*
- *dat burgers mogen verwachten dat een overheid zich maximaal inspant om gevaarlijke situaties te voorkomen;*
- *dat op de vraag of er elders ervaringen zijn opgedaan met het transport van chloor via vervoer te water geen rechtstreeks antwoord is gekomen.*
- *dat, blijkens het antwoord op vraag 2, ondanks het verzoek daartoe aan AKZO, er geen onderzoek heeft plaatsgevonden omdat AKZO na intern beraad tot de conclusie is gekomen dat uit economisch oogpunt het transport van chloor per tanker niet haalbaar is;*
- *dat er reeds bedrijven zijn die veel expertise bezitten met betrekking tot vervoer van gevaarlijke stoffen over water;*

van mening zijnde:

- *dat diepgaand onderzoek naar vervoer van chloor over water dringend gewenst is;*
- *dat de verantwoordelijkheid naar onafhankelijk onderzoek over deze vorm van vervoer bij de overheid thuishoort en niet bij een directbelanghebbend bedrijf;*
- *dat het Rijk de eerstverantwoordelijke partij is;*
- *dat, wanneer mocht blijken dat vervoer over water mogelijk is, daarin een financiële bijdrage van de overheid niet op voorhand onbespreekbaar is;*
- *dat het gewenst is alle betrokken overheden die met deze problematiek geconfronteerd worden hierbij te betrekken;*

besluiten:

- *het college op te dragen in overleg te treden met alle betrokken overheden teneinde zorg te dragen voor het opstarten van een onderzoek naar de vraag of*

vervoer van chloor over water een aanvaardbaar alternatief is ten opzichte van vervoer per spoor;

- *het college op te dragen op de te houden hoorzitting van de Vaste Kamercommissie VROM het standpunt van provinciale staten van Drenthe kenbaar te maken;*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

Omdat de motie nog niet bij iedereen bekend is, lijkt het mij beter...

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Zou ik de heer Haak een toelichtende vraag mogen stellen?

De VOORZITTER: Het lijkt mij beter dat iedereen eerst kennis kan nemen van de inhoud van de motie; daarna kan er inhoudelijk over gedebatteerd worden.

De heer MASTWIJK: De enige vraag die ik heb is wat hetgeen in de motie onder het kopje "besluiten" staat toevoegt aan de antwoorden van het college.

De VOORZITTER: Dat is het begin van een debat. Het lijkt mij verstandiger de vergadering te schorsen tot iedereen in het bezit is van de motie en deze heeft kunnen lezen.

Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 10.42 tot 10.53 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Ik stel de heer Mastwijk nu in de gelegenheid om de heer Haak zijn vraag te stellen. Na het antwoord van de heer Haak, krijgt de heer Nijenbrinks het woord.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Sorry, dat ik straks even te snel was.

Ik heb nu wat er onder het kopje "besluiten" staat even gelezen en op grond daarvan stel ik de volgende vraag.

Als ik hetgeen onder "besluiten" staat vergelijk met het antwoord op vraag 2, de eerste zin en vraag 4 in de brief van het college van 10 januari 2001, dan vraag ik mij af wat het overnemen van deze motie toevoegt aan het antwoord dat het college al heeft gegeven.

De heer HAAK: Ik heb in mijn betoog geprobeerd aan te geven dat het college feitelijk tegengestelde antwoorden geeft; het is voor mij in elk geval volstrekt onduidelijk hoe het nu precies afloopt. Daarom lijkt het ons goed het college heel nadrukkelijk de opdracht te geven om te doen wat de staten willen. Het antwoord op mijn vragen vonden wij dus niet helder.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Wij waren vooraf aan deze statenvergadering op de hoogte gesteld van het voornemen van de fracties van de PvdA en GroenLinks om een motie in te dienen en ik heb er behoefte aan op die motie te reageren.

Mijnheer de voorzitter. Chloor is een gevaarlijke stof en met de fracties van de PvdA en GroenLinks heeft ook die van de VVD zorgen als het gaat om het transport van gevaarlijke stoffen. Desondanks verbazen wij ons enigszins voor de motie zoals die thans voorligt. De motie verbaast ons omdat naar onze mening uit de uitvoerige beantwoording van de vragen van de heer Haak de stand van zaken en de inzet van het college duidelijk blijken; de heer Mastwijk heeft hierover ook al een opmerking gemaakt. Aan de andere kant verbaast het ons ook dat PvdA en GroenLinks nog weer eens opnieuw aandacht vragen voor het vervoer en in de motie erop aandringen toch naar mogelijkheden te zoeken om het vervoer van chloor te verplaatsen van een treinwagon naar een zeeschip.

Gelet op de omvang van de gevolgen van een eventueel ongeval - hoe klein de kans daarop ook is - zou daarom het uitgangspunt moeten zijn de chloortransporten zo goed mogelijk te beëindigen en niet te kiezen voor een andere vorm van vervoer die hoe dan ook voor mens en milieu een risico in zich draagt. Door in te zetten op een andere vorm van vervoer houdt de motie impliciet in dat wordt uitgegaan van handhaving van vervoer, terwijl het uitgangspunt juist zou moeten zijn om het transport zoveel mogelijk te beëindigen.

Mijnheer de voorzitter. Ook in inhoudelijke zin wil ik een enkele opmerking over de motie maken.

De eerste overweging: "dat het transport van chloor via de spoorlijn weliswaar redelijk veilig wordt geacht, doch desondanks grote risico's in zich draagt" is feitelijk onjuist en meer gebaseerd op emoties dan op de feiten die toch ook onder ogen moeten worden gezien. Vervoer per rail onder de condities waaronder dat nu plaatsvindt is zeer veilig en de risico's daarbij zijn heel gering, hetgeen overigens onverlet laat dat gelet op de

wel grote gevolgen die een eventueel ongeval kan hebben, alle inspanningen gerechtvaardigd zijn om ook het laatste stukje risico, hoe klein dan ook, uit te schakelen.

Voor zover er aanleiding is om bij het college door middel van een motie opnieuw aandacht te vragen voor dit onderwerp, moet de strekking van zo'n motie gericht zijn op inspanningen om zo optimaal mogelijk beëindiging van de chloortransporten te bewerkstelligen. In het zoeken naar een meer duurzame oplossing voor de chloortransporten dient daarom, zoals al eerder is opgemerkt, het uitgangspunt te zijn dat de transporten worden beëindigd. Binnen het kader van de voorliggende problematiek betekent dit het zoeken naar oplossingen, waarbij productie en verwerking zo optimaal mogelijk bij elkaar worden gevoegd. In de context van de situatie in Delfzijl is het daarom zaak druk te zetten op het zoeken naar oplossingen die een duurzame ontwikkeling op gang kunnen brengen. Zo'n duurzame ontwikkeling is geen eenvoudige aangelegenheid, omdat daarbij ook dingen aan de orde komen die invloed kunnen hebben op zaken als werkgelegenheid. De fractie van de VVD vindt het van belang dat bij het vinden van oplossingen zaken als werkgelegenheid en het versterken van de economische structuur van de regio een impuls krijgen en dat gekozen oplossingen daaraan geen afbreuk doen. In dat kader wil ik ook graag wijzen op het zogenaamde Antheusproject waarvan de uitwerking ook een bijdrage kan leveren aan de gewenste oplossingsrichting door de verwerking van chloor in de ethyleenproductie. Het was en is aan de NOM om in kaart te brengen welke mogelijkheden zich op dit punt uiteindelijk uitkristalliseren. Sinds medio 2000 is het op dit front echter enigszins stil. Bij duurzame ontwikkeling gaat het erom een juiste balans te vinden in de drie P's, te weten people, profit en planet. Het is alleszins de moeite waard serieus te proberen om in Delfzijl ontwikkelingen te stimuleren die bijdragen aan een zo goed mogelijke balans tussen die drie P's. Met de aanwezigheid in de regio van de aanvoermogelijkheid van hoogcalorisch aardgas, de chloorproductie, de magnesiumproductie en de ethyleenproductie als achtergrond zou krachtadig naar definitieve oplossingen moeten worden gezocht in plaats van naar oplossingen die uiteindelijk alleen maar leiden tot het verleggen van risico's door een andere vorm van vervoer.

Mijnheer de voorzitter. Om die reden wil de fractie van de VVD in antwoord op de motie van de PvdA en GroenLinks de volgende motie indienen.

Motie B

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen te Assen op 7 februari 2001,

kennisgenomen hebbende:

- *van de discussie over de chloortransporten, mede naar aanleiding van schriftelijke vragen van de fracties van GroenLinks en de PvdA over dit onderwerp en*
- *van het voornemen van beide fracties om het college op te dragen om te komen tot het starten van een onderzoek naar de vraag of vervoer van chloor over water een aanvaardbaar alternatief is ten opzichte van het vervoer per spoor;*

overwegende:

- *dat AKZO met de huidige vorm van vervoer per rail in alle opzichten voldoet aan de landelijke en Europese regelgeving op dit punt;*
- *dat vervoer per rail - onder de huidige, met veel veiligheidseisen omgeven condities - zich bewezen heeft als de meeste veilige vorm van vervoer waardoor zich nog nimmer een ongeval heeft voorgedaan met persoonlijke gevolgen die te herleiden zijn tot het vervoerde product ondanks dat er op jaarbasis op het Europese vaste land zo'n 1,5 miljoen ton chloor wordt getransporteerd;*
- *dat het verleggen van vervoer per railwagon naar een zeeschip impliciet betekent dat het investeren in dat soort oplossingen betekent dat daarmee blijft worden uitgegaan van een vorm van vervoer;*

van mening zijnde:

- *dat de gevolgen van een eventueel ongeval van een zodanige omvang kunnen zijn dat het daarom gerechtvaardigd is te zoeken naar oplossingen die ook dat stukje risico verder kunnen minimaliseren;*
- *dat een meer duurzame oplossing gevonden zou moeten worden door de productie en de verwerking zo optimaal mogelijk bij elkaar te brengen waarbij de werkgelegenheid en het versterken van de*

*economische structuur van de regio
gewaarborgd zijn;*

besluiten:

- *het college op te dragen om - in overleg met andere betrokken overheden - alles in het werk te stellen om op zo kort mogelijke termijn te komen tot een rapportage waarin de mogelijkheden en de consequenties zijn verwerkt van een oplossing die recht doet aan het uitgangspunt van een duurzame oplossing, waarbij productie en verwerking zo optimaal mogelijk bijeen worden gebracht;*
- *het college op te dragen daarbij - via de NOM- alle marktpartijen te betrekken;*
- *het college op te dragen op de te houden hoorzitting van de Vaste Kamercommissie VROM het standpunt van provinciale staten van Drenthe kenbaar te maken;*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken. Het lijkt mij toe dat ik de vergadering opnieuw moet schorsen, ditmaal om twee vliegen in een klap te slaan: de staten kunnen kennisnemen van de letterlijke tekst van de motie en het college heeft de gelegenheid zich over de motie te beraden.
Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 11.03 tot 11.27 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en ik geef het woord aan de heer Dijks.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik had verwacht dat ook de andere partijen nog de gelegenheid zouden krijgen in eerste ronde wat te zeggen.

De VOORZITTER: Het is maar waar de staten de voorkeur aan geven. Natuurlijk krijgen alle fracties de gelegenheid hun zegje te doen, maar het leek mij voor de oordeelsvorming over de moties van belang dat de fracties zouden horen hoe het college met de moties wenst om te gaan. Maar als de staten, voordat het college aan het woord komt, nog iets over de moties willen zeggen heb ik daar uiteraard geen bezwaar tegen.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik heb er behoefte aan om aan hetgeen hierover allemaal al is gezegd nog een paar dingen toe te voegen.

De VOORZITTER: Dan krijgt de heer Blanksma het woord.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. De fractie van GroenLinks heeft vorig jaar al schriftelijke vragen gesteld over de gevaren van de chloortrein en over hoe het college van plan was te reageren op de hoorzitting van de Vaste Kamercommissie VROM die volgende week plaatsvindt. Wij waren namelijk van mening dat het voor de provincie Drenthe, waarvan de helft van alle inwoners woont in de nabijheid van de spoorlijn waarom het nu gaat, van essentieel belang was op die hoorzitting te zeggen wat wij van dit alles vinden. Wat wij gemist hebben in de antwoorden op zowel de schriftelijke vragen van GroenLinks als op die van de PvdA is een heldere toezegging van het college dat het gebruik zal maken van het spreekrecht op de hoorzitting van aanstaande woensdag. Verder vinden wij het van buitengewoon belang dat er niet alleen overleg is tussen de colleges van Drenthe, Overijssel en Groningen over het standpunt dat zal worden ingenomen, maar dat er met name ook gelegenheid is om het standpunt van de staten van Drenthe te laten horen. Dát is de belangrijkste meerwaarde van de ingediende motie. Het indienen van die motie maakt het mogelijk dat wij hier met elkaar van gedachten wisselen over ons standpunt als Drenthe ten aanzien van de gevaren van de chloortrein en hoe wij daarmee om wensen te gaan en over de manier waarop wij gebruik wensen te maken van de gelegenheid die ons is geboden om in te spreken in de vergadering van de vaste kamercommissie. Ik verzoek het college daarom in ieder geval een helder antwoord te geven op de vraag of het inderdaad, zoals niet alleen de fracties van de PvdA en GroenLinks maar ook die van de VVD in motie B vragen, concreet spreektijd heeft gevraagd op die hoorzitting en daarvan ook gebruik wenst te maken. Verder wil ik de staten oproepen niet uiteen te vallen in gekrakeel over de verschillen tussen de moties, maar vooral te letten op de overeenkomst. Die overeenkomst is de verontrusting over het bestaan van de chloortrein. Wat mij betreft is hetgeen de PvdA en GroenLinks in eerste instantie hebben inge-

bracht een oplossing voor de meer korte termijn, terwijl wat de VVD heeft ingebracht in essentie is wat er op lange termijn zou moeten gebeuren. Misschien staan er wel wat tegenstrijdige dingen in, maar die essentie willen wij graag overeind houden. Misschien kan het college toezeggen dat in de inspraak volgende week in de vaste kamercommissie de ongerustheid van de provinciale staten van Drenthe wordt ingebracht en dat zal worden aangedrongen op onderzoek naar allerlei alternatieven voor de huidige chloortransporten door Drenthe heen, zowel op korte als op lange termijn.

De VOORZITTER: Voor ik de heer Dijks het woord geef om inhoudelijk op beide moties te reageren, wil ik een misverstand wegnemen, het misverstand namelijk dat bij een hoorzitting van een vaste kamercommissie dezelfde procedure wordt gevolgd als in een statencommissie. Het gaat bij een hoorzitting van een vaste kamercommissie niet om een inspraak die vergelijkbaar is met de procedure die in onze statencommissies wordt gevolgd, waarbij mensen zich kunnen aanmelden om in te spreken. Het gaat om een hoorzitting van de vaste kamercommissie en die commissie bepaalt zélf wie zij wenst te horen. Wij kunnen wel aangeven graag gehoord te willen worden, maar dan nog is het geen automatisme dat wij gehoord worden, zoals dat in onze commissie wel het geval is. Het is aan de kamercommissie zelf te bepalen wie uitgenodigd wordt. Maar natuurlijk zijn er ook andere vormen denkbaar om de opvattingen van de staten kenbaar te maken. De heer Dijks zal daar ongetwijfeld iets over zeggen. Naar mij blijkt wenst geen der statenleden in dit stadium van het debat nog het woord te voeren en daarom geef ik nu het woord aan de heer Dijks.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Om met het laatste onderwerp te beginnen, kan ik meedelen dat de Vaste Kamercommissie VROM de provincie Overijssel had uitgenodigd en dat de provincie Groningen naar aanleiding van de schriftelijke vragen die aan het college van Drenthe zijn gesteld en het antwoord daarop, dat samen met de provincies Groningen en Overijssel zou worden bekeken wat bij de vaste kamercommissie zou kunnen worden ingebracht, ook alsnog spreektijd heeft gekregen om door de commissie gehoord te worden. Ik kom daar straks op terug, maar ik kan nu alvast meedelen dat wij van die mogelijkheid gebruik zullen maken, zoals wij ook al in antwoord op de schriftelijke vragen

hebben aangegeven. Wij vinden deze problematiek namelijk van een dusdanige importantie dat wij zoveel mogelijk gezamenlijk willen optreden.

Als het om de moties gaat, is het zo dat de problematiek van dien aard is dat er eigenlijk een tweesporenbeleid gevoerd moet worden. Het college wil de motie van de VVD, waarin wordt gevraagd ervoor te zorgen dat de verwerking van het chloor gebeurt waar ook de productie plaatsvindt, overnemen. Maar het is niet ondenkbaar dat dit misloopt en daarom wil het college tegelijkertijd het traject opstarten om te komen tot een alternatieve mogelijkheid van transport. Dat tweesporenbeleid staat het college voor en gelet op het dictum van de moties kan het college daarom beide moties overnemen. Wij zullen er verder voor zorgen dat tijdens de hoorzitting van de Vaste Kamercommissie VROM beide moties op de tafel van de kamerleden liggen, zodat zij weten van de ongerustheid en de stemming in de staten van Drenthe. Op deze manier hopen wij aan de politieke gevoelens van de staten tegemoet te komen.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het college met de nadere toelichting van de heer Dijks beide moties heeft overgenomen.

I. Sluiting

De VOORZITTER: Ik wijs de staten op de inloopsessie over het stateninformatiesysteem die direct aansluitend aan deze vergadering plaatsvindt in kamer 1.26. Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 11.36 uur gesloten.)

GB

TOEZEGGING

gedaan in de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 7 februari 2001 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 12 De heer SWIERSTRA zegt toe dat de WMD gevraagd zal worden de terugkoppeling van het project op de Molukken een iets structureler karakter te geven dan uitsluitend naar aanleiding van zaken die toevallig in de commissie aan de orde zijn.